

De Bronlaaker

Zomereditie

thema
GELUK

DE SEIZOENEN

Bronlaak

Hier is-ie dan!

Je hebt de zomereditie 2022 van *De Bronlaaker* in handen. *De Bronlaaker* is de nieuwe naam voor de samensmelting van het Bronlaak Blad en het Bronlaak Journaal. Het thema van dit nummer is Geluk. Dat kunnen we allemaal wel gebruiken en de zomerzon kan alle geluk even goed in het licht zetten.

Na het verschijnen van de wintereditie en de oproep om mee te denken heeft de redactie mooie inzendingen mogen ontvangen. Deze meedenkers worden hartelijk bedankt en hebben het de redactie niet makkelijk gemaakt. Andreas had wel 14 namen voorgedragen en uit die lijst is gekozen voor 'De Bronlaaker'. Bronlaak wordt herkenbaar genoemd. In de deze naam kun je de individueel betrokken mensen herkennen als Bronlaker en de gemeenschap Bronlaak als geheel.

Na de wintereditie is er mooie feedback gekomen. Er werden ook berichten gemist, speciale jubilea of mooie evenementen. De Bronlaaker kunnen we alleen SAMEN maken, dus laat iedereen zich uitgenodigd voelen om feedback te blijven geven en om kopij (tekst of foto's) te sturen naar bronlaak.redactie@deseizoenen.org

Voor nu veel leesplezier en een stralende zomer
vol ontmoetingen en verwondering!

Voorwoord

Gelukt en Geluk ligt zo dicht bij elkaar en zit hem vooral in de kleine alledaagse dingen!

Laatst sprak ik een bewoner die vol trots aan het vertellen was dat alle takken en blaadjes weer opgeruimd waren ná een flinke storm. Het was toch weer gelukt om Bronlaak er weer netjes te laten uitzien en het geluk straalde van het gezicht.

Vol enthousiasme toonde een bewoner het zelfgemaakte sieraad gemaakt tijdens de handvaardigheid waarbij de vrijwilliger in nauwe verbinding met de bewoners er een prachtig moment van maakte. Het geluk wat daarvan uitstraalde van zowel bewoner als vrijwilliger was zo mooi zichtbaar en daar werd ik ook gelukkig van.

Onlangs had ik een presentatie in het Pinksterhuis en het lukte mij niet om de beamer aan te sluiten. Gelukkig was er een bewoner die mij daar mee hielp en na 1 minuut werkte het perfect en waren wij allebei blij dat het gelukt was.

Gelukkig kunnen we langzaam het ritme van de jaarfeesten weer oppakken en maak ik steeds meer kennis met het ritme en de rituelen hieromheen. Erg bijzonder om te mogen ervaren wat dit betekent voor bewoners en medewerkers en dat het weer lukt om deze activiteiten weer op te pakken.

In een ontmoeting met een medewerker wordt aangegeven hoe fijn het is dat het gelukt is om met plezier naar de dagopening te gaan, en vervolgens met een gelukkig gevoel te gaan werken. Kortom: onze bewoner een prettige ochtend te kunnen bezorgen.

In het leven lukt niet altijd alles en kom je ook teleurstelling en verdriet tegen. Dit geeft dan een vervelend gevoel en hoe mooi is het dan om samen met elkaar te kijken hoe we dit kunnen omzetten naar geluk, want dat gun ik alle betrokkenen bij Bronlaak.

Met hartelijke groet, Frank Roefs

Locatiedirecteur Bronlaak

Schilderijen van Erna Bruinsma-Gerrits

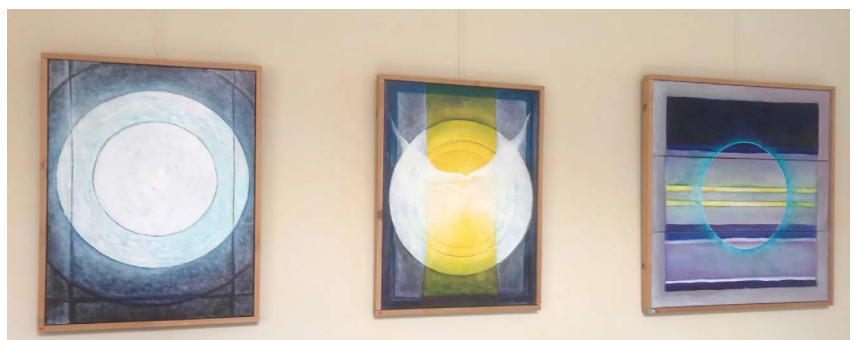
Expositie t/m augustus 2022

Erna Gerrits is in 1953 geboren op loopafstand van Bronlaak. Ze werkte later net als zussen van haar regelmatig in de huishouding van Bronlaak. In latere jaren kwam zij daar weer met haar tantezegsters die weer als volgende generatie op Bronlaak kwamen. Erna werd verpleegster en werkte onder meer in het van televisie bekende Dorp in Arnhem en andere soorten zorginstellingen. Vanwege dyslexie stopte ze eind jaren 80 met het meeste verpleegwerk. Ze werkte vervolgens in de jeugdzorg in Zwitserland, deed daarna een Antroposofische kunstzinnige therapie opleiding in Duitsland, studeerde een jaar Vrije Hoge School in Driebergen en deed drie jaar Kunstacademie in Maastricht. In België volgde ze een glas-in-lood en in Amsterdam een glasfusen opleiding.

Vanaf haar vroege jeugd tot haar overlijden in 2016 schilderde ze, want daarin kon zij het meest direct haar gevoel leggen. Glasbewerking is meer technisch van aard en heeft tijdens de creatie meerdere proces stappen. Toch startte zij in Limburg in 1995 met een glas-in-lood bedrijfje en na 2000 in Utrecht met ook andere vlakglas technieken zoals Tiffany en glas smelten. Ze maakte veel ramen, glasobjecten, vazen en schalen. Ook gaf zij lessen in tekenen, schilderen en glastechnieken mede om in haar leefonderhoud te voorzien. Erna werkte vanuit de kleurenleer van Liane Collot D'herbois, die de kleurenleer van J.W. von Goethe en Rudolf Steiner verder ontwikkeld had. Licht en kleur waren leidraad in haar werk.

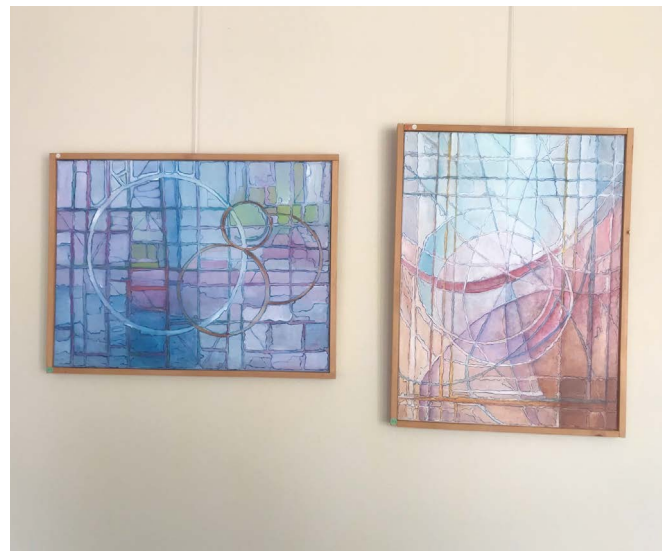
In de huidige dubbel expositie hangen 22 schilderijen die in haar atelier na overlijden waren achtergebleven. In vroegere antroposofische en academisch abstracte stijl en op Bronlaak in later gehanteerde symbolisch abstracte stijl. Altijd op zoek naar spiritualiteit zoals ook op te maken uit haar dagboeken en werkboeken met afbeeldingen en filosofische en spirituele teksten van alle tijden. Dit verzamelen en ook het inrichten van ruimten waren naast schilderen en werken met glas haar geliefde activiteiten. Haar meest geliefde kunsthistoricus was Walter Nigg uit Zwitserland.

Haar meest geliefde kunstenaars waren Rembrand – het Joods bruidje was haar favoriete werk, Mondriaan, Modigliani, Rothko en schilders van de Larense school zoals Israëls en Anton Mauve. Een afbeelding van het Johannes paneel met de tekst “Hij moet wassen, ik moet minder worden” van Matthias Grünewalds Isenheimer altaar droeg zij altijd bij zich. Grünewald schilderde dit altaarstuk tussen 1510 en 1515 voor het klooster van de Antonieten orde in Isenheim in de Elzas bij Colmar.

De schilderijen van Erna zijn op werkdagen van 10.00 tot 16.00 uur te bezichtigen in Lunchroom Markant Lepelstraat 2 aan de Brink in Sint Anthonis en op Bronlaak aan de Gemertseweg 36 in de Foyer van het Pinksterhuis. Een bezoek aan Bronlaak kunt u combineren met prachtige wandelingen in natuurgebied de Grote Slink met onder andere een gedichtenroute. Daarnaast is er op het terrein een winkel met biologisch-dynamische en nijverheidsproducten van eigen makelij. Bronlaak is een dorpsgemeenschap waar mensen met een verstandelijke beperking en vele talenten leven.

Markant is op vrijdag gesloten. Winkel Bronlaak is op maandagochtend en woensdag de hele dag gesloten.

Uit de Bewonersraad

De bewonersraad bestaat uit: Rob Israël, Pierre van Os, Rob Runnenburg, Thomas Dennison, Anneke de Bot, Marie José van Gelder. Zij hebben een brievenbus in het Grote huis.

Belangrijk agendapunt is en blijft: ‘Verkeer op het terrein’. Er zijn afspraken gemaakt met management en deels zijn het ‘gewone verkeersregels’. Het liefst zo min mogelijk gemotoriseerd verkeer, met uitzondering voor hulpdiensten, leveranciers en halen en brengen!

Van 'Veerman' naar 'Boshuis'

Interview met Peter van Aerle, mede grondlegger en pionier van het Veerhuis/Bakhuys.

Peter vertelt over de weg die de Veerman genomen heeft om, op de plek van het oude Boshuys, tot een nieuw Veerhuis/Bakhuys te komen.

Al geruime tijd was er de wens om een plek op Bronlaak te hebben waar mensen kunnen wonen, werken én logeren. Dat was ook in de tijd dat woonhuis 'De Kaan' grondig werd verbouwd en de bewoners tijdelijk een ander onderkomen nodig hadden. Er werd een tijdelijke woonunit neergezet tussen medewerkerswoning 'Libra' en de hei. Na een tijdje hierin gelogerd te hebben konden de bewoners van 'De Kaan' hun prachtige nieuwe woonhuis gaan bewonen. Dit maakte dat de woonunit vrijkwam. De wens voor een logeerhuis in combinatie met wonen én werken bestond nog steeds en werd steeds groter. Er werd gezocht naar mogelijkheden. Er werden gesprekken gevoerd met o.a. 'de Roskam'; zij waren logeerhuis toen Bronlaak met Heimdal ging samenwerken. Er werden plannen gemaakt en woorden werden uiteindelijk omgezet in daden. Enthousiaste medewerkers werden aangenomen, het pionieren kon beginnen. Plannen werden uitgewerkt en uitgevoerd. De eerst tijdelijke woonunit werd zorgvuldig ingericht en omgetoverd tot een plek waar mensen zich welkom en thuis kunnen voelen. In februari 2005 werd 'de Veerman', het huidige 'Veerhuis', geopend. Een logeerhuis op een prachtige plek met uitzicht op de hei. Een plek waar mensen graag kwamen logeren om Bronlaak te leren kennen en, als mogelijk, de overtocht van logeren naar wonen te kunnen maken. Vandaar de naam Veerman/Veerhuis wat gelinkt is aan

het Parcivalverhaal, zoals vele namen van huizen op Bronlaak dat ook zijn.

Al snel werd besloten om zelf als huis te gaan koken. Samen koken, samen eten. Op zaterdagen werden er broden en taarten gebakken. Mede de omhullende geur van vers gebakken brood maakte van een huis een warm thuis. Hier ontstond het Bakhuys dat uiteindelijk uitgroeide tot werkgebied. Er worden inmiddels vele taarten gebakken voor verjaardagen en feestjes op Bronlaak maar ook brood en taarten voor 'Winkel Bronlaak'.

Koken en bakken prikkelt de zintuigen.

Wanneer je taart bakt of wanneer je groente snijdt, komen er vele geuren vrij. Door middel van bakken en koken, zorgen de medewerkers van het Bakhuys dat werken voor iedereen een beleving wordt.

Onderstaand stuk is gebaseerd op wat Peter enkele jaren geleden schreef om wat meer bekendheid te geven aan Sint Antonius Abt. Sint Anthonis is patroonheilige van verschillende beroepen maar toch vooral voor beroepen waar het vuur centraal staat. De Potterij en het Bakhuys besloten destijds om een oude traditie in ere te herstellen. In het verleden had iedere ambachtsgilde zijn beschermheilige of schutspatroon. Aangezien Sint Antonius o.a. schutspatroon is van zowel de bakkers als de pottenbakkers besloten zij samen om Sint Antonius weer als schutspatroon van deze ambachten te eren. De feestdag van Sint Antonius valt op 17 januari.

De legende van het vuur verhaalt over Antonius, de Duivels en het vuur dat hij aan de mensen gaf.

Er was een tijd dat er geen vuur op aarde bestond. De mensen hadden het koud en

gingen naar Sint Antonius die in de woestijn verbleef. Ze smeekten hem er iets aan te doen. Sint Antonius kreeg medelijden met hen en omdat er vuur in de hel was, besloot hij naar de hel te gaan om het daar te halen. Met zijn varkentje en zijn houten staf ging hij op stap. Bij de hel aangekomen klopte hij op de poort en riep: "Maak de poort open

want ik heb het koud en ik wil me opwarmen". De Duivels zagen meteen dat het geen zondaar was die aan de poort stond maar een heilige en ze riepen: "We hebben je herkend. We openen de poort niet voor jou maar, als je wilt, laten we je varkentje binnen". Het varkentje was nog niet binnen of het rende als een bezetene in het rond waarbij het van alles omver wierp of vertrapte. Al snel smeekten de Duivels Sint Antonius om het varkentje weg te halen. Toen Sint Antonius beloofde het varkentje mee te nemen, werd de poort open gemaakt en kon Sint Antonius naar binnen. Door een slimme list wist Sint Antonius uiteindelijk het vuur te bemachtigen en, zonder dat de Duivels het in de gaten hadden, verliet, samen met zijn varkentje en het vuur, de hel. Vanaf dat moment was er, tot grote tevredenheid van de mensheid, vuur op de aarde.

Dankzij dit vuur kunnen pottenbakkers potten, kannen, schalen en andere mooie dingen maken en bakken bakkers broden, taarten en heel veel andere lekkere dingen.

In 2007 werden de eerste nieuwbouw plannen voor een nieuw Veerhuis/Bakhuys gemaakt. Na vele gesprekken, wikken en wegen vanuit verschillende gebieden, is in 2021 daadwerkelijk gestart met de nieuwbouw op de plek waar ooit het oude Boshuis stond. Er wordt momenteel hard gewerkt om, na zoveel jaren pionieren, voor de oorspronkelijke 'Veerman' een nieuw gebouw, waarin gewoond, gewerkt en gelogeed kan worden te realiseren. Een huis met in het midden, in het hart van het gebouw, de woonkamer. Én de keuken waar gekookt en gebakken word, de plek van het geschonken vuur...

Endorfine

Waar zit geluk in je lijf?
Het is een gevoel dat je niet zomaar kunt pakken.
Het heeft ook te maken met stofjes in je lijf.
Geluks-hormonen worden aangemaakt in het lichaam.
Eén stofje daarvan is endorfine.
Endorfine wordt aan gemaakt in de hersenen
en wel in de hypofyse.
Dit deel in de hersenen is zo klein als een erwten
en kan veel te weeg brengen in je gevoel:
het maakt gelukkig.
Wanneer endorfine vrij komt is voor ieder mens verschillend;
het heeft te maken met inspanning,
het kan door een goede dag komen,
of wanneer er goed is gewerkt.
Waar ik heel gelukkig van word?
Als ik op zolder aan apparaten werk
En als een apparaat weer goed gaat werken.
Of als een kapotte lamp het weer doet.
Ik heb een watertekentekening: de kreeft.
En ik kan mij op het water ook heel gelukkig voelen.
Ik ga graag het water op om mij te gelukkig te voelen.
Ik word ook gelukkig als ik wandel in de natuur
of als de vogels fluiten
en die beginnen al vroeg.
Endorfine is een stofje dat je daarvan krijgt
en dat je heel gelukkig maakt.
Weet dan dat als je sport,
beweegt, eet, lacht, mediteert,
dat dan het geluks-hormoon, endorfine, wordt aangemaakt.
En gelukkig zijn wil iedereen.

Willem van Brakel

Hoi allemaal,

Ik wilde eventjes vertellen dat ik nu 34 jaar op Bronlaak woon. Ik heb ook op verschillenden werk gebieden gewerkt ik werk nu dinsdag, woensdag en donderdag bij de werkschuur van Ard Lea en maandag en vrijdag op de zuivel. Ik hou ook van paardrijden, ik maak gemakkelijk een praatje en ik heb een grote hekel aan ruzie of als mensen aan mij spullen zitten.

Met vriendelijke groet,

Annette

Geluk is ...

een baby in de familie.

Zo'n klein mensje maakt iedereen blij.

Nog gelukkiger is Lisbeth

nu ze tante is geworden

van een baby van haar zus!

Maakt zingen gelukkig?

Enkele jaren geleden heb ik op de Duitse TV een heel interessant programma gezien met de titel 'Der Chor der Muffeligen' (Het koor van de norske mensen). De actrice en presentatrice Anke Engelke wilde uiteraard met behulp van wetenschappers laten onderzoeken of zingen gelukkig maakt.

36 mensen deden mee aan dit 'onderzoekskoor'. Het waren heel verschillende mensen. Mensen met en zonder koorervaring, jonge en oude mensen. Alleen een ding moesten ze gemeen hebben: een triest en/of ingrijpend persoonlijk verhaal. Er deden mensen mee met familie- of relatieproblemen, verlies van een partner of kind, mensen met langdurige of ongeneeslijke ziektes, deprimerende ervaringen op school of op het werk enz. In ieder geval waren het allemaal situaties waar je niet vrolijk en gelukkig van wordt.

Het koor repeteerde 3 maanden lang 1x per week. Voor de repetities moesten de koorleden telkens een formulier invullen met vragen die betrekking hadden op hun gemoedstoestand. Ook, en dat was eigenlijk nog veel belangrijker, werd voor en na de repetitie van alle koorleden een speekselmonster genomen. In speeksel kan men namelijk de concentratie van oxytocine meten, oftewel: het gelukshormoon (ook knuffelhormoon genoemd).

En... daadwerkelijk: de waardes van het gelukshormoon oxytocine waren na afloop van elke repetitie duidelijk hoger dan ervoor. Ook gaven de mensen zelf aan zich, na de repetities, veel beter en 'gelukkiger' te voelen dan ervoor.

Het is dus wetenschappelijk bewezen:
'Zingen maakt (echt) gelukkig'!!!

"...Kom mensen...

Zing... 's avonds zacht in je bed.

Zing... luidkeels op het toilet.

Zing... met de radio mee

Op de trap bij V&D.

Ja zing... alle sneeuw van de daken.

Zing... je hebt met niemand te maken.

Zingen is het mooiste wat er is...."

(André van Duin)

Trouwens: Het 'Chor der Muffeligen' heeft inmiddels een andere naam gekregen, want de koorleden bleven na afloop van het koorexperiment gewoon heerlijk doorzingen. Het heet nu 'Glückschor' (gelukskoor).

Ute Hensler (muziektherapeute)

Als ik zing voel ik mij gelukkig.
Als ik in 'het koortje' zing ben ik gelukkig.
Samen zingen we mooie liedjes met songteksten
in het Duits, Engels, Spaans en Nederlands.
We lachen. We zingen.
We vergeten ook wel eens de tekst.
Ute is onze dirigente en begeleidt ons super.
Ze maakt muziek grapjes,
muziek foutjes, rare dansje
en grapjes met de tekst,
zodat we veel lachen
en plezier hebben in het zingen.
Maar we zijn ook serieus
en voelen ons samen gelukkig.

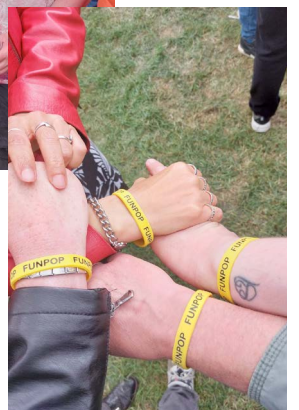
Lindi Maas

Op Funpop voel ik mij vrij

Op 21 en 22 mei was het Funpop. Het mocht weer! Zie ook www.funpop.nl. Veel Bronlakers zijn er naar toe gegaan, onder andere van Helias, Belakane, de Verbinding, Ekster en Foyer. Thomas was één van hen, en zegt er het volgende over: "Voor mij was het de eerste keer, ik hoorde het van mijn huisgenoot Rik. De muziek was leuk, Jan Smit, Flemming, Face team. Ze hadden het goed voor elkaar. Maar de muziek maakt mij eigenlijk niet uit. Ik voel me daar vrij, iedereen mag zichzelf zijn. Daarom vind ik funpop hartstikke leuk".

Voor andere deelnemers maakt het wel uit wie er optreedt. Lindi is fan van Mart Hoogkamer en ze schrijft: "Hij heeft een mooie zomerhit. Mart Hoogkamer heeft meegedaan aan Holland's Got Talent. Hij werd 2e. Niet alleen de jury, maar ook familie Alberti noemt Mart de nieuwe Willy Alberti. In september 2016 maakten Mart en Willeke Alberti samen een single: *Lachen, Beetje Huilen*. In februari 2017 brengt Mart zijn eerste solosingle uit: *In mijn droom*. En zomers laat hij met zijn vrolijke nummer *Lekker leven* veel mensen dansen en meezingen". Zie bijvoorbeeld <https://vimeo.com/406149516>

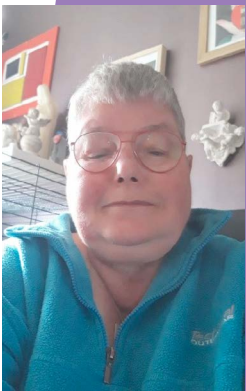
Muziek maakt mensen blij en zo was het heerlijk swingen en meezingen op Fun Pop.

Het is Margo gelukt!

Kaylee, diëtist aan het woord: Margo is 59 jaar wanneer ze contact met mij opneemt. Op advies van de huisarts wil ze graag afvallen en daarmee gezonder worden. Toen ik Margo leerde kennen vertelde ze mij dat ze nog veel leuke dingen wil doen, maar haar lichaam werkt niet altijd mee. Daar wil ze graag iets aan doen! Het eerste doel was een gewicht bereiken van 100 kg. Dat was al heel snel bereikt. De kilo's vlogen er af. Zelfs toen coronacrisis uitbrak, wist Margo af te vallen. Nu, bijna twee jaar later, 40 kg lichter (106 kg naar 65 kg), kledingmaat 56 naar 40, 7 tabletten minder voor haar suikerziekte, fysiek veel fitter en positiever in het leven, wil ik haar graag in het zonnetje zetten. Wat een prestatie! Ze heeft alle hulp aangegrepen, maar ze heeft het zelf gedaan. Goed gedaan Margo.

Margo aan het woord: "VALLEN EN OPSTAAN! Opeens draaide ik de knop om met hulp van mijn diëtist Kaylee Peeters, Huisarts Jan Willemse, Praktijkondersteunster Marianne Aerts en Fysiotherapeut Mark Arts. In 2 jaar tijd ben ik 40 kg afgefallen, zonder maagoperatie. Dat is een kind van 10 jaar! Tja, ieder pondje gaat echt door het mondje. Even doorzetten! Daarnaast ben ik van 7 tabletten voor mijn suikerziekte naar 0 tabletten gegaan. Dat is een hele prestatie! Menig mens herkent mij niet meer. Dat is leuk om te horen. Ik ben super trots op mijzelf. Hartelijk dank: Kaylee, Jan, Marianne en Mark voor al jullie hulp! Maar... ik heb het toch ZELF gedaan!!"

Gluren bij de buren

Ieder werkgebied beweert de mooiste werkplek te zijn. Bij *Gluren bij de buren* zetten we elke keer een werkgebied centraal en dan kun je zelf kiezen wat de mooiste werkplek is.

Markant wil heel graag laten zien wat voor een mooi werkgebied zij hebben; een gezellige lunchroom met een mooi zomers terras. Van het terras wordt met het minste zonnestraaltje meteen gebruik gemaakt. Mensen genieten er van een lekker drankje met vers gebak en lekkere lunch.

Markant is een werkgebied in de horeca. Horeca is niet te voorspellen; er zijn altijd drukke dagen en minder drukke dagen. Dat maakt het ook afwisselend en het blijft leuk. Op dit moment bestaat het team uit 13 medewerkers met ieder eigen kwaliteiten; sommige van de medewerkers willen niet in de bediening, een ander vindt het spannend om boodschappen te doen, weer een ander doet liever de afwas en bakt graag taart. Zo helpen we elkaar en vullen we elkaar erg goed aan. Op drukke dagen hebben we soms last van de voeten, maar we hebben vooral een voldaan gevoel; we maken veel mensen blij en daar doen we het voor!

Deze zomer hebben we de 'zomerkaart'; de keuze in gerechten is wat minder, zodat we het gemakkelijker kunnen maken. We hebben wel elke dag ons vertrouwde verse gebak en verse soep en daarnaast hebben we elke dag tosti's en kan er altijd een uitsmijter besteld worden. Daarnaast elke dag één ander gerecht. Vandaag is dat bijvoorbeeld de geitenkaassalade en morgen een broodje hamburger, dit kan verschillen per week. We schrijven "het gerecht van de dag" op het bord en het komt op internet zodat iedereen het weet.

Bij Markant hebben we veel vaste gasten. Zij komen koffie drinken of lunchen. Op deze manier zien we wekelijks veel bekende gezichten. Deze bezoekers kennen de medewerkers ook persoonlijk bij naam, erg gezellig! We mogen ook vaak hele taarten maken voor onze klanten zodat ze die thuis op kunnen eten. Als het haalbaar is, bezorgen we ook bestellingen voor medewerkers die in dienst zijn.

Op dit moment werkt er een super gezellig team. De mensen die er werken willen echt niet weg. En we zijn op zoek naar wat extra handjes! Ons team mag worden uitgebreid zodat we het op drukke dagen wat meer kunnen verdelen en wat minder pijn in onze voeten krijgen... Ook een leerwerktraject Horeca is mogelijk. Dus ben je zelf op zoek naar zo'n mooi werkgebied als Markant of ken je iemand die misschien wel hier past? We horen het graag!

We zijn momenteel open op maandag t/m donderdag van 10.00-16.00 uur.

Markant
LUNCHROOM
SINT ANTHONIS

10 voor Fakkeldrager Peter Simons!

In deze rubriek willen we een Bronlaker bekend maken. Deze keer is dat Peter, een mooi mens en een Fakkeldrager, die, zonder zelf op de voorgrond te willen staan, nu toch in de spotlichten gezet wordt.

1. Hoe oud ben je?

Ik ben 58 jaar, geboren in Utrecht en groot geworden in Laren. Ik heb ook in Naarden gewoond en in Hilversum gewerkt.

2. Wanneer ben je jarig en hoe vier je dat?

Mijn verjaardag is op 6 juli. Dat is soms al een beetje vakantietijd, dus meestal vier ik het klein. De laatste jaren was feest vieren sowieso lastiger en vierde ik het met mijn ouders in Heeswijk-Dinter.

3. Wanneer ben je op Bronlaak komen wonen?

Op mijn vorige werk werd door bezuinigingen de werkdruk te hoog voor mij. Mijn moeder kende Bronlaak en zo kon ik 'ontsnappen'. In 2004 ben ik op Bronlaak terecht gekomen, al die tijd bij het ambulante team en in het huidige appartement. Daar heb ik al verschillende burens gehad.

4. Waar werk je?

In het groen; 3 dagen bij Het Hof en 2 dagen bij Dierenpark Zooparc in Overloon, www.zooparc.nl. Bij het Hof houd ik me bezig met groen onderhoud, aanplant en beetje groen werk bij buitenhuizen. Bij Zooparc ben ik in 2013 met 1 dag in de week begonnen. Het is heel leuk en afwisselend werk; 's morgens kijken we altijd of er iets met voorrang nodig is en verder is het vooral groen onderhoud en soms ondersteuning bij technische klussen. Dieren verzorgen is echt een ander vak; dat is voor collega's. Als ik iets bij de dieren moet doen, dan zorgen ze dat de dieren in hun hok zitten.

5. Wat vind je moeilijk en is toch wel een keer gelukt?

Ik heb moeten leren om zelf initiatief te nemen; bijvoorbeeld in contact met mensen. Als het me lukt dan geef dat een goed gevoel en vertrouwen.

6. Heb je een hobby? Wat zijn je hobby's?

Meerdere hobby's: volksdansen, wandelen, fietsen, toneelspelen en muziek maken. Ik speel luit. Wandelen en fietsen kan in mijn eigen tijd en dansen en toneel doe ik graag samen met anderen. Met de toneelvereniging Doekmaroploo oefenen we nu een spel over Tontje d'n Dwerg. <https://www.doekmaroploo.nl/single-post/tontje-d-n-dwerg-zal-wederom-plo-betreden>. Tussen werk en hobby in doe ik vrijwilligerswerk in het Dorpscafé. Ik kan daar allerlei taken uitvoeren van poetsen tot bedienen en daar word ik blij van.

7. Wat maakt jou gelukkig?

Van een stevige wandeling waarin ik gedachten weer tot rust kan brengen word ik gelukkig.

8. Houd je van de zomer?

De zomer vind ik wel lekker, maar alle seizoenen hebben iets fijns; het voorjaar met eerste bijen en hommels en vogels die fluiten en het najaar heeft een ander soort schoonheid met andere kleuren.

9. Wat is jouw droomvakantie?

Dan ga ik op Volksdansweek, bijvoorbeeld in Ommen, dat is vol met dansen en muziek maken en na één zo'n week heb ik het gevoel er wel 3 weken uit te zijn geweest.

10. Wat wens je Bronlaak?

Een beetje rust in de tent! Door Corona is alles wel heel anders geweest en het is goed als het weer gewoner gaat worden. Ook wens ik dat Bronlaak een inspiratiebron mag zijn voor duurzame landbouw; dat we laten zien dat het ook anders kan. Ik hoop dat de bewonersconferentie bij Midgard van de Raphaëlstichting een succes wordt.

En een droom voor mezelf is dat ik een fijn maatje mag ontmoeten.

Spotlicht op... de Verbinding

De Verbinding is een woonhuis in Sint Anthonis waar Malon, Mabel, Maaike, Claudia, Stijn en Ale wonen en waar Marijn regelmatig logeert. Dit zijn vooral jonge mensen. De meeste gaan graag hun eigen gang maar ze vinden het ook heel leuk om samen dingen te ondernemen. Er zijn een aantal gezamenlijke hobby's: luisteren naar muziek, samen zingen, samen jambe spelen, lekker eten, wandelen in de natuur. Een speciale gezamenlijke hobby is het bezoeken van kringloopwinkels. Hier wordt iedereen gelukkig van.

Ze hebben al veel verschillende plekken bezocht in hun eigen omgeving en afgelopen jaar op vakantie in Hardenberg. Koningsdag is dubbel feest; een vrije dag en overal vrijmarkt!

Ze genieten van het rondlopen en grasduinen in de kramen, op zoek naar muziek, knutselspullen of andere schatten.

Maaike, een expert in Kringloop winkels, wordt er zo gelukkig van dat ze nu ook als vrijwilliger werkt bij de Kringloopwinkel in Boxmeer. Ze helpt dan met het uitzoeken van ingebrachte cd's en dvd's. Dat heet 'van je hobby je werk maken'.

Zomermop

Hoeveel bijen zie jij?

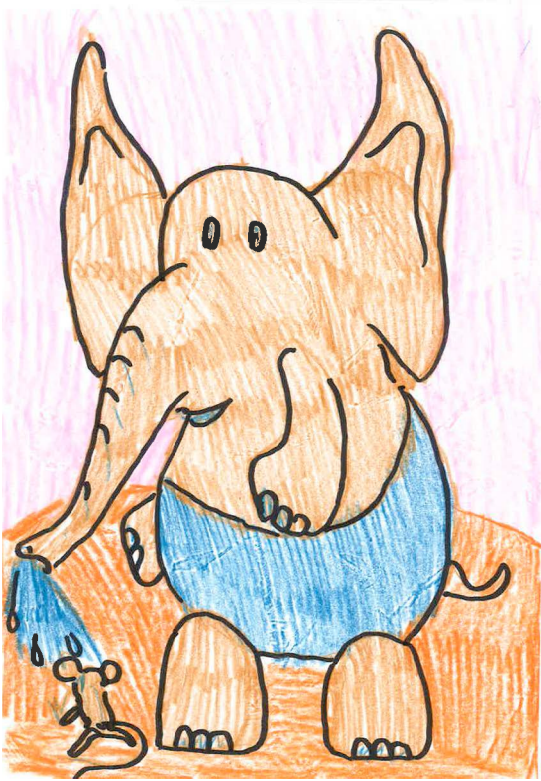
Een vrouw is op bezoek bij een imker.

Ze roept: “Meneer, één van uw bijen heeft mij gestoken!”

Zegt de imker: “Welke was het mevrouw? Dan geef ik hem straf!”

Tekening is gemaakt door Meadow Dinnessen

Zomermop olifant

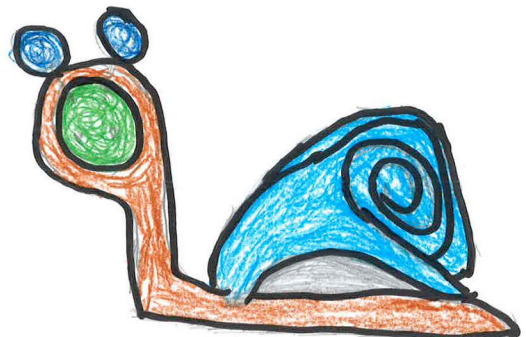
Een olifant is aan het zwemmen.
Aan de kant staat een muis te roepen.
De olifant zwemt naar de kant en vraagt:
“Wat is er?”
Muis: “Oh niks, ik wou even zien of je
mijn zwembroek had aangetrokken.”

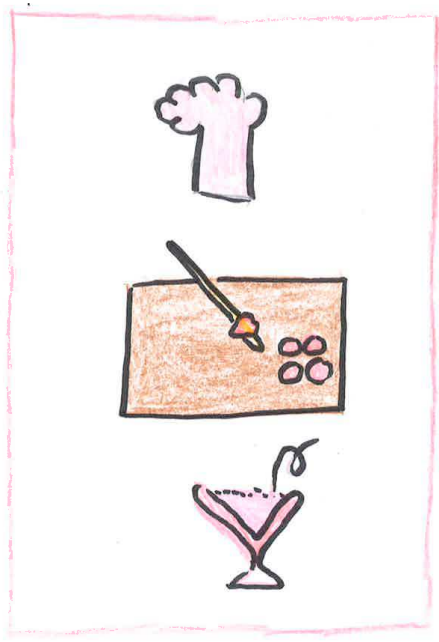
Zomermop Slak

Hoeveel appels tel jij?

Een slak kruipt in een appelboom.
Een vogel die hem ziet zegt:
“De appels zijn nog lang niet rijp hoor!”
De slak antwoordt:
“Nee, maar als ik boven ben wel!”

*Tekening is gemaakt door Karin van
ArdLea en Sirius.*

Vruchtensmoothie

Nodig:

- Fruit
- Melk
- Snijplank en mes
- Staafmixer
- Maatbeker
- Glazen

1 snijd het fruit in kleine stukken
 2 doe het fruit en de melk in een maatbeker of blender. Pureer dit.
 3 schenk de smoothie in glazen

Winkel Bronlaak verteld door Nikki Bolder

Onderstaande is het verslag van een gesprek van Mieke van Lanen en Inge van den Berg van 'Sint Anthonis Nu' (SAN) met Nikki Bolder die, als leerling Medewerker Winkel, een leerwerk traject volgt op Bronlaak. Het stuk is ook gepubliceerd op de Facebook pagina van SAN.

Nikki is 19 jaar en heeft, na het volgen van speciaal onderwijs, een opleiding gevolgd in de horeca. Op Bronlaak volgt ze nu een leerwerktraject en wordt zij opgeleid tot winkelmedewerker.

Nikki woont in Boxmeer en komt iedere dag met de fiets naar Bronlaak waar ze 4 dagen (6 dagdelen) in de winkel werkt. Een dag in de winkel begint met het buiten klaarzetten van allerlei producten zoals de groentekar, bloemen, verse kruiden, Potterij producten, e.d. Daarna maakt ze de kassa in orde zodat de winkel klaar is om open te gaan. Een van de werkzaamheden in de winkel is ook het schenken van thee en koffie. Dit sluit aan bij Nikki's wens om in de toekomst in de horeca te werken. Daarnaast moet de winkel ook schoongemaakt worden. Het stofzuigen en dweilen hoort ook tot haar taken.

Nikki vertelt vol enthousiasme over wat er in de winkel verkocht wordt. Op de eerste plaats worden er zelf geteelde groenten verkocht en diverse gedroogde theesoorten en kruiden van de Kiem, maar ook zuivelproducten zoals eigen kwark, yoghurt en kaas van de Lindelaar en bloemen van 't Hof.

Natuurlijk zijn ook de unieke handgemaakte spullen te koop die op Bronlaak, in de vele werkgebieden, gemaakt worden. Zo kun je hier onder andere prachtige kaarsen kopen. Bij de Triton gemaakt van koolzaad of bijenwas. Mooie kaarten en fotoalbums van Papyrus. Theedoeken en allerlei andere mooie producten van de Weverij. Vogelhuisjes en serveerplanken van de Houtwerkplaats. Kopjes, borden, vaasjes en beelden van de Potterij en nog veel meer!

Winkel Bronlaak verkoopt daarnaast een steeds groter assortiment aan biologische levensmiddelen, waarvan werkgebied Ard Lea bijvoorbeeld de granola, de jam en walnootolie verzorgt. En op dit moment wordt ook hard gebouwd aan een nieuw Bakhuis waar brood voor in de winkel gebakken kan worden.

Nikki vertelt dat ze het fijn vindt om klanten te ontvangen en wegwijs te maken in de winkel. De omgang met mensen maakt haar vrolijk. Niet alleen met de klanten die de winkel bezoeken, maar ook met de verschillende werkgebieden op Bronlaak heeft Nikki veel contact. Zo ziet zij van dichtbij hoe kaarsen gemaakt worden, hoe er geweven wordt en belt ze dagelijks met de Kiem over de bevoorrading van de groenten.

Op dit moment is er een actie waar Nikki de aandacht aan wil schenken. Een actie voor Oekraïne. In de kaarsenmakerij zijn er kaarsen gemaakt in de kleur van de Oekraïense vlag, blauw wit met een rood hartje. 75% van de opbrengst is voor Oekraïne.

Op onze vraag wat zij zou willen zeggen tegen de mensen die dit lezen:

Kom eens langs! Wanneer jullie voorbij rijden missen jullie een hele mooie winkel. Je kunt hier ook prachtige wandelingen maken en in de winkel genieten van koffie, thee, sap en huisgemaakte taart.

Wij sluiten graag bij Nikki aan; een bezoek aan de winkel op Bronlaak is zeer de moeite waard! Hier is altijd een mooi cadeautje te vinden voor elke gelegenheid. We maken ook cadeaupakketjes en pakken met liefde alles mooi voor je in.

Openingstijden

Maandag 12:30-16:30

Dinsdag, donderdag, vrijdag
09:30-16.30

Woensdag vooralsnog
gesloten

[https://nl-nl.facebook.com/
SintAnthonisNu](https://nl-nl.facebook.com/SintAnthonisNu)

Winkel
Bronlaak

Een boom van een boom....

Met onze judasboom wil Bronlaak zich aanmelden en meedingen voor “de boom van het jaarverkiezing 2022”, een nationale wedstrijd. Georganiseerd door het SBNL natuurfonds. Bij deze verkiezing gaat het vooral om het verhaal achter de boom. Het belang van de boom voor zijn omgeving, de maatschappij en zijn geschiedenis. Dat zijn de elementen die belangrijk zijn voor de beoordeling. Met onderstaande tekst gaat Bronlaak een gooi doen naar de eerste prijs!

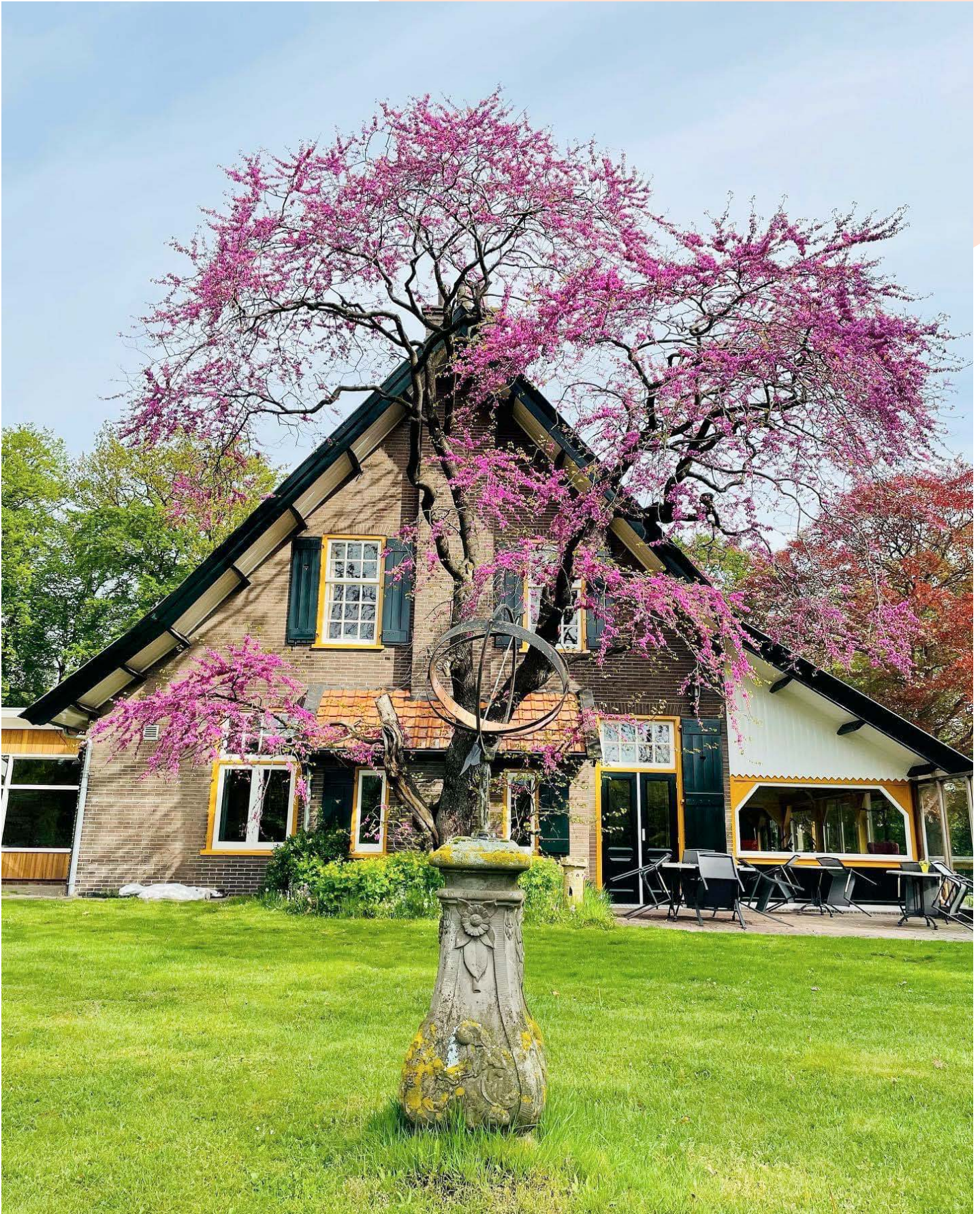
Judas boom Bronlaak (*Cercis siliquastrum*)

Bronlaak is een woonwerkgemeenschap voor mensen met een verstandelijke beperking. Op het bijzonder fraaie landgoed van Brabants Landschap, staat de oudste en grootste Judasboom van Nederland. De boom heeft haar majestueuze plek aan de zuidkant van het monumentale “Grote Huis”. De boom is omgeven door mythen, zoals de vruchten symbool staan voor de zilverlingen van Judas’ verraad. Biologisch gezien is de boom bijzonder omdat er sprake is van cauliflorie: de bloemen groeien op de stam. Vanaf april-mei laat de boom haar prachtige purperen bloemenpracht zien.

Achter deze boom gaat het bijzondere verhaal schuil van het ontstaan van het natuurgebied Groote Slink, en de geboorte van Bronlaak.

Adam Roelvink, directeur en (mede-)oprichter van de Twentsche Bank koopt in 1907 de grond nabij het dorp Oploo. Het moerassige heidelandschap wordt omgetoverd tot een bijzonder fraai landschapspark, ontworpen door Leonard Springer. Hij laat zich inspireren door Engelse rivierlandschappen, met een hoog gehalte aan romantiek. De woeste grond verdwijnt en loofbos en weilanden komen daarvoor in de plaats. Adam laat een landhuis bouwen, later “het Grote Huis” genoemd dat nu onder monumentenzorg valt, en waarvan Karel Muller de architect is. Het huis en de Judasboom staan op een heuvel, op grond uit het uitgediepte ven waar het gebied zijn naam aan ontleend; ‘de Groote Slink’. Er is o.a. een koetshuis, ijskelder, theehuis en het familiegraf van de Roelvinks te vinden. Het verhaal gaat dat de Judasboom een geschenk is van één van zijn gasten. Dat betekent dat de boom meer dan 100 jaar oud is.

Na het overlijden van Christine Roelvink in 1919 krijgt haar dochter Willy een steeds grotere rol op het landgoed. Zij reist veel en komt in contact met Rudolf Steiner. Willy stelt haar huis in 1947 ter beschikking aan een antroposofisch en therapeutisch initiatief. Bronlaak wordt een “Instituut voor werktherapie”. Er komen werkplaatsen, en een biologisch dynamische tuinderij op de plek van de tennisbanen. Vandaag de dag is Bronlaak een bloeiend dorp. Er wonen 140 bewoners, en overdag werken er ruim 200 bewoners in één van de vele werkplaatsen. Het is een open terrein, waar wandelaars, fietsers en klanten van de winkel graag komen. Deze stokoude judasboom, is getuige van het ontstaan en de groei van Bronlaak, de woon-werkgemeenschap die in 2023 haar 75ste verjaardag viert. De boom is een getuige van een indrukwekkende geschiedenis van af begin 1900.

De kraanvogels lichtten ineens op....

Het was zelfs een beetje onwennig, om weer samen in de zaal de stille week te mogen vieren. Als een soort instemming begon deze bijzondere week op zaterdag, een dag die officieel nog niet echt bij de stille week hoort.

Het was maar goed dat we op zaterdag begonnen waren met onze lange staven meditatie in stilte. De mooie kraanvogel mobiel, die we van Veerle hebben gekregen, was voor het gemak maar even wat hoger opgetakeld.

Want op Palmzondag was het zover: we zouden ons gedicht 'de golven om ons heen' gaan uitvoeren met muzikale ondersteuning van Sofie en vlak voor aanvang kregen we het bericht dat Veerle overleden was. Veerle's mobiel leek mooier en lichter dan ooit en onze uitvoering kreeg door dit bericht wel een hele bijzondere betekenis. Zo begon dit jaar de stille week op Palmzondag en de glans van Veerle's geboorte in de wereld van de geest, bleef de hele week voelbaar en zichtbaar.

Op donderdag, toen we 's morgens voor de tweede keer onze lange staven meditatie er weer goed vanaf hadden gebracht, mochten enkele van ons in de middag, bij de baar van Veerle, het halleluja zichtbaar maken door middel van euritmie. Ik was één van hen. We stonden vlak bij de baar in een vijfster: het beeld van de mens, hoofd, armen en benen. De rozenkrans op haar gewaad was ontroerend en onvergetelijk mooi.

Toen ik naar huis fietste was er nog één dag van de stille week te gaan, de goede vrijdag nota bene, waarop we nog één keer ons mooie gedicht 'Westwaarts' van André Wijgmans mochten laten zien.

*"De golven om mij heen kwamen en gingen
Geen woord in hen te vinden was
Doch langzaam begon van achter mij een stem
"Keer om, keer om en luister wat ik u zeggen kan"
"Wees stil, wees stil, wie stilte kent, kent mij".*

Jan de Bruin

Gelukkig op Bronlaak: Het gezin Huvenaars vertelt

Op een voorjaarsmiddag leidt Tonny Huvenaars mij door haar huis in de Rips en laat mij zien hoe, via de kunstwerken die haar man Wim heeft gemaakt, het de sfeer van Bronlaak ademt. De huiskamer wordt verder opgesierd door schilderijen van Piet van Hout. Het echtpaar heeft 24 jaar op Bronlaak gewerkt, maar vooral voelde het echtpaar met hun vier kinderen zich opgenomen in de gehele woon-werkgemeenschap, ook al woonde de familie in de Rips. Tony vertelt: “Wim kon in 1981 aan de slag bij de TD, olv Piet van Hout. Hij dacht: hier houd ik het goed uit want na de dagopening beginnen we met wandelen, en er zijn voor mij flexibele werktijden. Het was geven en nemen, want Wim werkte ook voor de Brandweer in de Rips. Het was thuiskomen. De Rips en Bronlaak waren twee totaal andere werelden; in de Rips had Bronlaak een vreemd imago, daar moest je niet zijn. Wim zag dat, met zijn autonome inslag, heel anders. Hij raakte helemaal begeistert van Bronlaak”. Wim wilde er zelfs gaan wonen, maar dat was voor Tonny een brug te ver.

Tonny: “ In mijn hart wilde ik wel, Bronlaak was ons tweede huis. Maar er waren ook verplichtingen in de Rips. Ik ben later ook op Bronlaak gaan werken om wat bij te verdienen, we hadden geen cent te makken met vier kinderen. Ik kwam via het meehelpen met de jaarfeesten bij de poetsklub terecht voor betaald werk. Later op de Kaan, want Lieke kwam op Bronlaak, en die mocht ik gaan verzorgen. Als moeder van 4 kinderen kon dat hè dat, zo ging dat vroeger. Ik ben ook begonnen met de opleiding in Zutphen, maar dat was te moeilijk, die heb ik niet afgemaakt. Er was zo’n fijne sfeer, medewerkers kwamen zaterdags terug om een vuurtje te maken en een hamburger te eten in de zitkuil. In hun vrije tijd! We waren een kleine familie. En ook in de slechte tijden bleef de sfeer goed. Verbondenheid, je hoorde er bij, het was een dorp, met feestjes en soms gedoe onderling. En er was werk genoeg! Ik heb net de 25 jaar niet vol kunnen maken omdat het erg intensief werd. Ik werkte namelijk zowel in de huizen, als op de triton, met zoveel verschillende bewoners werd me dat teveel.

De antroposofie, ja, de eerste kennismaking met euritmie was raar... later begin je het te begrijpen, en ook het inzicht van groeien en bloeien, de muziek op Bronlaak. Het heeft mij zo verrijkt! Als ik bij de familie Mahler aan het poetsen was, wilde ik stillletjes luisteren naar het klavecimbel spel van Maarten Michiel. Ik verwonderde mij over de eikeltjes die daar in huis op een schaal lagen te ontkiemen. Ik kijk sindsdien totaal anders naar een eikel. Ach, ik kan er een boek over schrijven! Ik kom er nog regelmatig, mijn hart ligt er nog steeds.”

Neeltje Huvenaars (dochter) vertelt:

“Bronlaak was in de jaren tachtig een stuk kleiner dan nu. Een mooie en rustige plek waar bewoners en personeel samen een gemeenschap vormden, en waar wij soms ook onderdeel van uit mochten maken. Pap en mam kregen er allebei kansen en wij ook. Zo mochten we er zwemmen en mochten wij mee naar paardrijles voor bewoners op de Mookerheide, pap reed het busje. Wij leerden omgaan met de verschillen. Wij waren er welkom, maar de Bronlakers ook in de Rips bij ons thuis. Ik vond het als kind mooi om te zien hoe blij de bewoners dan waren.

Wij speelden ook veel op Bronlaak, met de kinderen van andere huisouders. En hoe vaak hebben wij het kerstspel niet gezien met de stampende stokken van de herders, de kerstster die zo mooi de lucht in ging en het gebaar voor de geboorte van Christus. Samen met de hele gemeenschap eten in de zonnekamer, en daar samen muziek maken. We maakten er kennis met de antroposofische wereld. Waarin sommige dingen aanspraken en andere dingen verder van ons bleven. Ook dingen die ik eerst gek vond en later meer ben gaan waarderen. Bijvoorbeeld de gesluisde badkamer bij ons thuis in de Rips. Je mocht als kind ook dagjes meelopen in een werkgebied. Pottenbakken bij Jan de Bruin bijvoorbeeld. Pap kwam ook wel eens met een blauw oog thuis. Akkefietje met een bewoner. Aan wie het lag? Vast aan beide. Pap kon schaterlachen maar kon ook soms lastig met iemand door een deur.

Toen pap ziek was, ben ik eens met mam gaan wandelen op Bronlaak. Fijn om daar te zijn waar pap ook zo veel uren heeft doorgebracht. Ik zag hem er zo weer lopen. De rustige en groene omgeving deed ons goed. Wat werden we ook warm ontvangen door de mensen van de kaarsenmakerij. Het was fijn om te merken hoe ook Bronlaak meeleefde. De kleurrijke kaarsen die werden gemaakt, gaven licht in moeilijke tijden. In de zomer kwam ik nogmaals met de kinderen en mam op Bronlaak. Bijzonder om te zien hoeveel gezichten van bewoners en medewerkers je dan nog herkent. En hoe bewoners reageren op mam en ons. Spontaan noemen ze paps naam. Jij bent van Wim, van Wim en Tonny....uit de Rips. Wim is dood he? Ik vond het mooi om te zien wat die ontmoetingen ook weer met onze kinderen doen. De derde generatie. Zij willen ook graag nog eens terug. En dat gaan we zeker doen. Het is fijn om tijdens bezoeken te merken dat de sfeer op Bronlaak nog steeds zo fijn is. De rust in de werkgebieden, de lol van medewerkers en bewoners. Een plek die je gunt aan mensen die daar op hun plek zijn”.

Wim Huvenaars overleed op 16 juni 2021, hij is 71 jaar geworden.

Natasha van Dijk

Inspiratie

“De betekenis van het woord ‘inspiratie’ komt van het Latijnse woord ‘in spirare’, dat letterlijk betekent ‘inademen’ of ‘inblazen’. Dat wil zeggen de ziel of de geest inblazen. Van Dale geeft als betekenis het woord ‘bezieling’. Ook is het woord ‘spiritus’ te herkennen. Spiritus wordt vertaald als geest of ziel.” (School of inspiration).

Inspiratie gaat dus over enthousiasme, ergens warm voor lopen. Op Bronlaak is men weer begonnen met introductiedagen voor nieuwe medewerkers. Kennismaken met Bronlaak en haar onderliggende antroposofische visie. Het programma wordt positief ontvangen, en hopelijk smaakt het naar meer! We hopen straks ook weer een mooi programma van themabijeenkomsten te kunnen presenteren. Voor jong en oud, nieuw en al meer bekend met antroposofie geven we hieronder een paar supergave verwijzingen naar frisse interessante websites waarin je meer te weten kunt komen over de antroposofie.

Achtergronden en vooral: hoe kun je er mee aan de slag!

<https://www.antroposofieinspireert.nl/over-am/>

<https://everydaymommyday.com/waldorf-inspiration>

<https://everydaymommyday.com/podcast-2>

<https://www.antrovista.com/index.php?pg=adressen&p=51>

Vakantie toen en nu

Bronlaak viert volgend jaar haar 75ste verjaardag. Daarom plaatst de redactie weer twee foto's. Zoek de verschillen als het gaat om vakantiegeluk... of verandert er eigenlijk niet zo veel?

In Memoriam

Hugo Tijssen

* 18-7-1959 ~ † 15-12-2021

“Bronlaak koestert haar fakkeldragers; medewerkers die de antroposofische visie voorleven, uitdragen en anderen inspireren zich hiermee te verbinden. Hugo Tijssen was zo’n fakkeldrager.”

Hugo heeft 32 jaar op Bronlaak gewerkt als kunstzinnig therapeut, werk dat hij vanuit bezieling en verbinding deed en wat door velen als bijzonder en helend is ervaren. Dit was slechts een deel van wat hij deed voor Bronlaak. Hugo heeft 12 jaar op het terrein gewoond met zijn gezin, als huisouder van een groep waarmee het gezin nauw verbonden was. Het gemeenschapsgevoel was destijds sterk vertegenwoordigd en zijn deur stond altijd open voor de bewoners van Bronlaak. Hugo heeft groepsvakanties en kunstreizen verzorgd, maar ook jarenlang de kunstzinnige exposities in de Pinksterzaal en Markant. Hij droeg altijd bij aan de jaarfeesten op Bronlaak en gaf cursussen over de antroposofie aan medewerkers.

Vele kamers en woningen op Bronlaak zijn door Hugo, na onderzoek en specifiek kleurenadvies vanuit therapeutisch oogpunt voor die bewoners, prachtig gesluierd. Toen Hugo vorige zomer afscheid van Bronlaak nam, schonk hij met vrienden een boom aan Bronlaak en vertrok met de woorden ‘partir c’est mourir un peu’. Hugo stierf na een kort en intens ziekbed, zonder bang te zijn voor zijn laatste reis.

Meindi Centen-Bonekamp

* 23-01-1962 ~ † 28-12-2021

Meindi was sinds 9 maart 2010 werkzaam bij DeSeizoenen (voorheen Zonnehuizen). In eerste instantie op de personeelsadministratie en daarna binnen de afdeling Zorgregistratie. Zij had van daaruit contact met alle locaties. Meindi was nauw betrokken bij Bronlaak. Een plek waar ze ook naast haar werk graag kwam om te wandelen en waar ze zich ook inspande voor de gemeenschap door bijvoorbeeld muzikale ondersteuning te verlenen bij vieringen. Meindi was een zeer betrokken medewerker, bij haar werk, en altijd bereid om anderen te helpen. Zij voelde zich zeer betrokken bij de gemeenschap en onze antroposofische identiteit.

Arthur van Breda Beausar

* 29-11-1936 ~ † 07-01-2022

Arthur, in de volksmond Tuuk, kwam in 1953 op Bronlaak wonen, in de Ekster. En na ruim 22 jaar op de Triton gewerkt te hebben koos hij voor de boerderij. Hij genoot daar van het buitenleven, de vrijheid en de ruimte. Dat was ook zijn valkuil en in 1982 mocht hij weer terug naar de vertrouwde Triton. In 1985 ging Tuuk tóch weer terug naar de Lindelaar. Hij mocht hij mee op de platte kar of mest rijden, en mee naar het akkerland. Na een periode op de Sterrenboom gewoond te hebben ging hij op 62 jarige leeftijd wonen in de Willehelm. In dat zelfde jaar (1999) werd de Wando uiteindelijk de plek waar hij overdag hele mooie en fijne jaren doorbracht. Tuuk was een echte Bronlaker, een zachtaardige lieve man met humor. Hij genoot van het leven, ook van de hele kleine dingen. En heel belangrijk voor hem waren de ritmes van het jaar, en met name de jaarfeesten.

Veerle Scheffers

* 23-04-1987 ~ † 10-04-2022

De eerste ontmoeting met Veerle was voor velen al op Heimdal. Veerle is hier jarenlang met plezier naartoe gegaan. Daarna kwam ze logeren op Bronlaak bij het Veerhuis. Zij genoot van de bedrijvigheid op Bronlaak en het ritme van de seizoenen met de jaarfeesten. Ze zag toe op de werkzaamheden in het Bakhuis en wisselde dit af met individuele euritmie en andere therapieën. Ook bij de gezamenlijke euritmie en ouderenzang liet Veerle zich graag zien.

In stilte en het moment vertelde Veerle honderduit. Ze wist met haar aanwezigheid het mooiste en het beste in haar medemens naar boven te halen. Op velen die haar ontmoetten liet ze een onvergetelijke indruk achter.

Tijdens de Corona tijd vouwde Veerle samen met haar zus 1000 kraanvogels voor 1000 jaar geluk. Het allereerste jaar hingen ze thuis en na een jaar kreeg Bronlaak de kraanvogels cadeau. Nu hangen ze in het hart van onze gemeenschap in de Pinksterzaal.

Licht. Leven. Liefde. Loslaten.

Lieve Veerle, bedankt dat je er was en altijd zult zijn.

Colofon

Aan deze editie hebben meegewerkt

Jan de Bruin
Tonny en Neeltje Huvenaars
Mieke van Lanen
Inge van den Berg Loeff
Monique Thijssen
Anne-Marie de Kort
Eric Aalbers
Janne Tijssen
Adrie Boot
Peter van Aerle
Frank Roefs
Ute Hensler
Peter Simons
Margot Kollee
Karin Straver
Annette van Veen
Meadow Dinnessen
Helga van der Werff
De Verbinding
Markant
Nikki Bolder

Fotografie

Martijn Kuijten
Petra Gerrits-Mostert
Piet Driessen
Marjo Kusters

De redactie

Astrid Ockers
David Steenhorst
Erica Krantz (afwezig)
Lindi Maas
Natasha van Dijk
Rik van de Logt
Andreas Clarisse
Tanca Boot
Willem van Brakel
Martijn Kuijten
Yolande Eeren-Zanders

Vormgeving

Edwin Smet